

biger sagde endog, at det var paa Trods af Loven. De ærede Medlemmer bør ikke tvivle paa, at Over-Skyldraadet — selvfølgelig — paaligner Ejendomsskyldskatterne paa Grundlag af Loven, og naar der i visse Kommuner er blevet lignet for lavt, og Over-Skyldraadet saa efter Samraad med de lokale Skyldraad i fuld Enstemmighed foretager en Forhøjelse ikke op til det, man egentlig skulde op til, men dog en Forhøjelse, som man akkviscerer ved, saa kan man dog ikke staa her og give det Udseende af, at det er nye Skatter, der paalægges Landbruget. Selvfølgelig ikke. Det, der sker, er, at man søger at bringe enkelte Kommuner, der har været sat for lavt, saaledes op, at de kommer til at betale ligesom andre lige-stillede. Og det maa man vel dog forlange, at Ligningen bliver ligelig og retfærdig.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Nørskov har Ordet for en kort Bemærkning.

Nørskov: Jeg har ikke paastaet, at det, der her paatænkes, er i Strid med Loven, men jeg synes, det ser højest mærkeligt ud netop at forlange en saadan Forhøjelse i en saa vanskelig og kritisk Tid. Og naar det ærede Medlem Hr. Lundberg udtalte, at det kun drejede sig om enkelte Kommuner, vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at der har været Meddelelser fremme i Bladene gaaende ud paa, at f. Eks. i Viborg Amt omfatter Forhøjelserne samtlige Kommuner med Undtagelse af Grove-Resen.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Lundberg har Ordet for en kort Bemærkning.

Lundberg: De Kommuner, der bliver foretaget Forhøjelser i, er jo ikke vanskeligere stillede end andre Kommuner, som maa betale efter deres Ejendommens Værdi. Vi maa dog forlange, at der bliver Lighed for Loven, at alle beskattes retfærdigt og ensartet. Naar jeg har sagt disse Ord her, er det, fordi man synes at ville misbruge hele dette Spørgsmaal. Man ser endog saa Venstreblade i Nordjylland fortælle, at det er Socialisterne i Over-Skyldraadet, som paaligner disse Skatteforhøjelser. Jeg skal kun for en Ordens Skyld nævne, at der er 3 Socialister blandt de 16 Over-Skyldraads-medlemmer og 1 Socialist i det 8 Mands Landudvalg, men at der i øvrigt ikke har hersket nogen som helst Uenighed om de Forhøjelser, der er vedtaget.

Jønson: Vi er jo nu ret langt henne i Finanslovdebatten, og naar man her i Rigsdagen er vidende om, at den Regering, vi nu har haft i halvandet Aar, ikke mindre end fem Gange har været udsat for at faa et Mistillidsvotum i dette høje Ting, kunde man meget godt tænke sig, at Finanslovdebatten fra Modstandernes Side vilde have været noget mere klar, end den har været. Jeg har hidtil opfattet Stillingen saaledes, at Ordførerne er dem, der fører de Partiers Politik, som de tilhører, og skal man lægge disse Ordføreres Udtalelser til Grund, forekommer det mig at se ud til, at vi gaar en meget fredelig Arbejdstid i Møde. Det vilde i og for sig være ønskeligt, selv om Ønskerne maaske ellers er forskellige. Jeg hørte saaledes i Dag det ærede Medlem Hr. Slesbager sige, at han ønskede, at den nuværende Regering skulde sidde saa længe som muligt. Han føjede ganske vist til, at saa mente han, den blev mere og mere umulig. Men dette, at den bliver mere og mere umulig, kunde jo ogsaa godt betyde, at den bliver mere og mere mulig, at Folk i større og større Udstrækning slutter sig bag det Parti, der har Regeringsmagten i Øjeblikket. Efter at have fulgt denne lange Debat er jeg klar over, at indenfor Venstre saavel som ogsaa indenfor de Konservative er der megen Uoverensstemmelse om, hvad Stilling man skal tage rent politisk. Den eneste, der var, hvad jeg vil kalde for tydelig i sine Udtalelser, var det ærede Medlem Hr. Kragh, der sluttede sin meget lange Tale med at sige: Det gaar ikke paa denne Maade, lad os faa Valg! Hvis vore Modstandere virkelig vilde den Vej ud, saa kunde man jo nok have krævet langt større Klarhed over Stillingen, end vi har faaet ved denne Finanslovdebat. Jeg vil se ganske bort fra, at et saa betydningsfuldt Medlem som det ærede Medlem Hr. Korsgaard, da han havde Ordet, her udtalte, at paa Grund af Tidernes Ugunst var han blevet Konservativ. Man kunde let faa det Indtryk, at han begyndte at fortryde det, og at han muligvis vilde vende sig til et andet Parti her i Salen. Jeg antager ikke, og jeg haaber ikke, det skulde være til mit Parti, for vi har ikke Brug for ham, men der er jo en og anden Mellemstation paa Vejen, hvor han kunde hænge paa saa længe. For det er der jo ikke Tvivl om, at Socialdemokratiet er det Parti, som har Fremtiden for sig, og hvis man vil fortsætte med at arbejde for Folkets Interesser, saa bliver det sikkert gennem det Parti.

Der er en Del Udtalelser, som har gaaet